Aan de leden

T.a.v. het college en de raad

Datum
11 november 2026

Ons kenmerk
U202600530
Lbr. 26/046

Telefoon
070-3738393

Bijlage(n)
2

Onderwerp
Model beleidsregels schuldhulpverlening

Geachte leden van college en gemeenteraad,

In deze brief informeren wij u over de introductie van de bijgevoegde geactualiseerde modelbeleidsregels schuldhulpverlening van het programma Verbinden Schuldendomein.

Aanleiding Model beleidsregels schuldhulpverlening
Uw gemeente heeft sinds de inwerkingtreding van de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening (hierna: Wgs) op 1 juli 2012 de wettelijke taak om schuldhulpverlening te bieden aan inwoners. Een belangrijk uitgangspunt van de Wgs is dat schuldhulpverlening integraal is. Dit betekent dat er bij de schuldhulpverlening aandacht dient te zijn voor zowel financiële problemen van inwoners als de omstandigheden die verband houden met deze financiële problemen.
De geactualiseerde modelbeleidsregels schuldhulpverlening gaan over de invulling van deze taak van het college. Deze versie van de modelbeleidsregels bevat belangrijke actualisaties en aanvullingen ten opzichte van de eerste versie (oktober 2025):

1. Juridische aanscherping van de toegang, weigering en beëindiging van schuldhulpverlening. De bepalingen zijn beter in lijn gebracht met de bevoegdheden van het college op grond van de Wgs en de Awb. Daarbij is onder meer de individuele beoordeling en evenredigheidsafweging verduidelijkt.
2. Verduidelijking van het aanbod en de begeleiding. De verhouding tussen het plan van aanpak en het begeleidingsplan is verduidelijkt. Ook is scherper onderscheid gemaakt tussen financiële begeleiding binnen de schuldhulpverlening en het toeleiden naar flankerende hulp.
3. Voorkomen van herhaling van hogere regelgeving. Bepalingen die rechtstreeks voortvloeien uit de Wgs of andere hogere regelgeving zijn waar mogelijk niet langer in de modelbeleidsregels herhaald. Hiermee wordt aangesloten bij ‘de 100 Ideeën voor de gemeentelijke regelgever’ van de VNG en het uitgangspunt om hogere regelgeving niet onnodig in gemeentelijke regelgeving te herhalen.

4. Actualisering van het schuldhulpverleningstraject. De bepalingen over het eerste gesprek, begeleiding, volgen en nazorg zijn verduidelijkt en waar nodig aangepast aan actuele ontwikkelingen binnen de schuldhulpverlening.

Het is belangrijk dat schuldhulpverlening laagdrempelig en breed toegankelijk is, zodat zoveel mogelijk inwoners er gebruik van maken. Deze modelbeleidsregels dragen bij aan een meer geharmoniseerde basis voor de toegang tot schuldhulpverlening. Ze geven invulling aan de landelijk gedragen ambities rond het gelijktrekken van het schuldhulpverleningsproces en het verhogen van het bereik en de kwaliteit van de gemeentelijke schuldhulpverlening.

De modelbeleidsregels schuldhulpverlening sluiten aan bij de ontwikkelingen rond de bestuurlijke afspraken over de elementen basisdienstverlening schuldhulpverlening die door het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (SZW), Divosa, de branchevereniging voor financiële hulpverleners (NVVK) en de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) zijn ondertekend.

Wat betekent dit voor uw gemeente?
De geactualiseerde beleidsregels bieden gemeenten een duidelijk en eenduidig afwegingskader voor de uitvoering van schuldhulpverlening. Ook zorgen ze voor duidelijkheid voor inwoners die recht hebben op schuldhulpverlening.

De beleidsregels maken inzichtelijk wanneer een aanbod voor schuldhulpverlening wordt gedaan, hoe het aanbod tot stand komt en op welke manier de schuldhulpverlening wordt uitgevoerd. Hiermee dragen de beleidsregels bij aan harmonisatie tussen gemeenten, met aandacht voor het perspectief van de inwoner en met oog voor en ruimte voor maatwerk in de uitvoering.

De beleidsregels zijn toekomstbestendig gemaakt door de elementen basisdienstverlening en het inwonersperspectief uit het basisproces van de routekaart Financiële Zorgen erin te verwerken. Hierdoor kan het voorkomen dat er bepalingen in staan die (nog) niet (volledig) aansluiten bij de huidige praktijk van schuldhulpverlening in uw gemeente. Daarvoor is in het model ruimte ingebouwd door middel van een aantal facultatieve bepalingen. Gemeenten kunnen ervoor kiezen om deze facultatieve bepalingen op een zelfgekozen moment of op een andere wijze op te nemen. Zo bieden de modelbeleidsregels een balans tussen ambities rond het landelijk gelijktrekken, lokale beleidsvrijheid en ontwikkelruimte voor de lokale uitvoering.

Programma Verbinden Schuldendomein

Het schuldendomein is complex en voortdurend in beweging. Dat vraagt veel van gemeenten. Daarom bouwen we met het programma Verbinden Schuldendomein, mede mogelijk gemaakt door een nieuwe subsidie van het ministerie van SZW, samen met gemeenten en ketenpartners verder aan een veerkrachtig schuldendomein.

In de periode 2026-2028 richten we ons op drie actielijnen: (1) schulden voorkomen en klein houden, (2) schuldhulpverlening versterken en (3) mensgerichte invordering. Met een integrale aanpak waarin sociaal incasseren, invordering, vroegsignalering en schuldhulpverlening elkaar versterken, bieden we inwoners sneller perspectief op een duurzame oplossing en versterken we hun bestaanszekerheid.

Onderdeel hiervan is onze inzet op zorgvuldige en mensgerichte invordering van schulden en het tijdig bereiken van inwoners met financiële zorgen om (problematische) schulden te voorkomen, te beperken of op te lossen. Sociaal incasseren en mensgericht invorderen zijn hierin belangrijke speerpunten die we de komende jaren samen met gemeenten willen oppakken, versterken en uitdragen. Gemeenten vervullen hierin een sleutelrol: zij staan het dichtst bij inwoners en kunnen

het startpunt vormen voor een duurzame oplossing. Wij roepen gemeenten daarom op om actief aan te sluiten, ervaringen te delen en samen met ons te bouwen aan deze ontwikkeling.

Wet bescherming inkomen bij beslagleggingen (voorheen Stroomlijning keten voor derdenbeslag)
In 2025 is gestart met de voorbereiding van de Wet bescherming inkomen bij beslagleggingen. Deze wet regelt dat samenloop van beslagen en verrekeningen voor alle beslagleggers zichtbaar is. Zodra sprake is van samenloop, wordt geautomatiseerd informatie opgehaald bij de desbetreffende beslaglegger(s). Wanneer het beslag niet kan worden verhaald (opportuniteitstoets), wordt het beslag niet gelegd. Met de Wbib worden stapeling van beslagen en oploop van kosten voorkomen.

Naar verwachting treedt de wet op 1 juli 2028 in werking. Inmiddels is vanuit de VNG een projectteam ingericht. Vanaf medio eerste kwartaal 2027 start de implementatieondersteuning en informeren we u verder. De implementatieondersteuning Wbib is onderdeel van het programma Verbinden Schuldendomein.

Bijlagen
Deze ledenbrief bevat twee bijlagen:
Bijlage 1. Model beleidsregels
Bijlage 2. Implementatiehandleiding

Vragen
Voor vragen over deze ledenbrief kunt u terecht bij het Klantcontactcentrum van de VNG (070-3738393 of info@vng.nl). Vragen over de voortgang en uitvoering van het programma Verbinden Schuldendomein kunt u stellen aan schulden@vng.nl.

Met vriendelijke groet,
Vereniging van Nederlandse Gemeenten

dr. P.W. Jeroense
Algemeen directeur

Bijlage 1: Implementatiehandleiding bij Model Beleidsregels schuldhulpverlening (nieuw model, november 2026

Leeswijzer

Deze implementatiehandleiding biedt nadere uitleg en instructies bij de Model Beleidsregels schuldhulpverlening, nieuw model november 2026.

De implementatiehandleiding geeft nadere achtergrondinformatie over hoe het model tot stand is gekomen. De implementatiehandleiding fungeert als gebruikershandleiding en geeft een toelichting op voor- en nadelen die zijn verbonden aan de keuze van in het model opgenomen varianten en wijst op acties die noodzakelijk zijn om de keuze voor een bepaalde variant consequent door te voeren in de lokale beleidsregels.

Algemeen

Aanleiding
In oktober 2025 heeft de VNG een eerste versie van de Model Beleidsregels schuldhulpverlening via een ledenbrief aan de colleges aangeboden. Ontwikkelingen binnen de schuldhulpverlening en een hernieuwde juridische beoordeling hebben aanleiding gegeven om het model te actualiseren. Hiermee sluit het model beter aan op de geldende wet- en regelgeving en de gemeentelijke uitvoeringspraktijk.

De actualisering betreft onder meer de toegang, weigering en beëindiging van schuldhulpverlening, waarbij de individuele beoordeling en evenredigheidsafweging zijn verduidelijkt. Ook zijn de bepalingen over het aanbod, de intake, begeleiding en nazorg aangescherpt en is de verhouding tussen het plan van aanpak en het begeleidingsplan verduidelijkt. Bepalingen die rechtstreeks uit hogere regelgeving voortvloeien, worden waar mogelijk niet meer herhaald.

Met het geactualiseerde model ondersteunt de VNG gemeenten bij de uitvoering van de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening en de toepassing van de bestuurlijke afspraken over de basisdienstverlening schuldhulpverlening.

Totstandkoming
Dit model is tot stand gekomen met input van een klankbordgroep van ambtenaren afkomstig uit verschillende gemeenten en in samenwerking met maatschappelijke partijen.

Adviescommissie Gemeenterecht
Bij het opstellen van dit model is gebruik gemaakt van de juridische adviezen van de VNG Adviescommissie Gemeenterecht. Meer informatie over deze commissie is te vinden op de website van de VNG.

Bestuurlijke commissies
Bij de besluitvorming over dit model is ook de input van de volgende bestuurlijke commissies van de VNG meegenomen: de commissie Participatie, Werk en Inkomen (PWI).

Afwijking model
Gemeenten kunnen afwijken van het model. Op het moment dat wordt afgeweken van het model dan is het belangrijk dat deze wijziging consequent wordt doorgevoerd. Dit geldt zowel voor de bepalingen zelf als voor de toelichting, waarbij zowel het algemeen deel van de toelichting als het artikelsgewijze deel aandacht verdient. Daarbij is het van belang om de rechtmatigheid van deze wijziging in relatie tot hoger recht goed te controleren.

Het al dan niet overnemen van facultatieve bepalingen uit het model heeft consequenties voor de nummering van artikelen, leden en (sub)onderdelen. In sommige gevallen moet ook de gebruikte Word-opmaakstijl worden aangepast om te kunnen uploaden in DROP. Als een artikel niet langer leden of onderdelen bevat moet de opmaakstijl "OP_Lid" wordt gewijzigd in "Standaard,Alinea".

Opschrift en aanhef
Het opschrift en de aanhef van de regeling moeten nog worden aangevuld met informatie die betrekking heeft op de lokale situatie. Dan gaat het o.a. om de naam van de gemeente.

Algemene toelichting
In het algemeen deel van de toelichting wordt aangegeven dat het model van de VNG is gevolgd. Als hiervan wordt afgeweken dan wordt dit ook aangegeven in het algemeen deel van de toelichting, waarbij ook een motivering wordt gegeven voor deze afwijking.

Artikelsgewijs
Enkel die bepalingen die verdere toelichting behoeven, worden hieronder nader toegelicht. Het gaat dan om bepalingen waarin nog keuzes gemaakt moeten worden. Ook worden hier waar nodig bij bepalingen aandachtspunten meegegeven die van belang zijn voor de implementatie in de gemeentelijke uitvoeringspraktijk.

Artikel 1. Definities
In de definitie van college moet de gemeentenaam nog worden opgenomen.

In de modelbeleidsregels zijn de definities van begeleidingsplan, meetinstrument en systematische intake facultatief. Deze begrippen sluiten aan bij de elementen van de basisdienstverlening schuldhulpverlening. Het opnemen van deze definities is alleen nodig als uw gemeente gebruik maakt van respectievelijk het begeleidingsplan, een meetinstrument en/of een systematische intake. Als de gemeente een onderdeel nog niet gebruikt, blijft de bijbehorende definitie vooralsnog achterwege.

Begeleidingplan
Neem de definitie van ‘begeleidingsplan’ op als uw gemeente het facultatieve artikel 9 over het begeleidingsplan overneemt. Neem dan ook de bijbehorende verwijzing in artikel 8 op. Controleer daarnaast de verwijzingen naar het begeleidingsplan in artikel 13. Als artikel 9 niet wordt overgenomen, vervalt de definitie van ‘begeleidingsplan’. Verwijder dan ook de bijbehorende verwijzing in artikel 8 en pas de verwijzingen in artikel 13 aan. De uitvoering en evaluatie van de begeleiding kunnen in dat geval in het plan van aanpak worden uitgewerkt.

Meetinstrument
Neem de definitie van ‘meetinstrument’ op als uw gemeente een of meer facultatieve bepalingen over het gebruik daarvan overneemt. Deze bepalingen staan in de artikelen 3, 7 en 9 en betreffen het gebruik tijdens de intake en bij evaluatiemomenten. Als geen van deze bepalingen wordt overgenomen, blijft de definitie ook achterwege.

Systematische intake
Neem de definitie van ‘systematische intake’ op als uw gemeente deze werkwijze toepast en de facultatieve verwijzingen daarnaar in de artikelen 1 en 3 overneemt. Het gaat in artikel 1 om de verwijzing binnen de definitie van ‘plan van aanpak’. Als uw gemeente deze werkwijze niet opneemt, vervallen zowel de definitie als de facultatieve verwijzingen naar de systematische intake. De overige bepalingen over het eerste gesprek en het vaststellen van de hulpvraag blijven van toepassing.

Artikel 2. Aanvraag

Op grond van artikel 4, eerste lid, onderdeel a, van de wet kan een inwoner een aanvraag voor schuldhulpverlening schriftelijk of mondeling indienen bij het college.

Wijze van indienen
Het doel van de wet is dat inwoners met financiële zorgen de weg naar schuldhulpverlening kunnen vinden. De wijze waarop het college daaraan invulling geeft is opengelaten. In deze bepaling kan worden opgenomen hoe inwoners kenbaar kunnen maken dat zij schuldhulpverlening willen. De bepaling noemt enkele voorbeelden, zoals e-mailen, bellen, digitaal of melding bij fysieke loketten binnen de gemeente. Laagdrempelige toegang is ontsloten vanuit de elementen ‘Zonder drempels’ en ‘begeleiding start direct’ van de basisdienstverlening.

Opmaak
Als de facultatieve aanvraagkanalen niet worden opgenomen, blijft de volgende tekst over: ‘Een aanvraag is vormvrij en kan zowel schriftelijk als mondeling worden ingediend.’ Artikel 2 bestaat uit één ongenummerde bepaling. De tekst behoudt de stijl ‘Standaard,Alinea’.

Artikel 3. Eerste gesprek
Het eerste gesprek is het gesprek waarin het college na overleg met de inwoner de hulpvraag vaststelt. Daarnaast informeert het college de inwoner over de mogelijke ondersteuning, de verwerking van persoonsgegevens, de verwachte doorlooptijden en het verdere proces. Het feit dat dit in de beleidsregels is opgenomen betekent dat hier ook in de praktijk uitvoering aan moet worden gegeven. Het is belangrijk dat medewerkers voor het inwerking treden van de beleidsregels goed op de hoogte zijn wat er van hen wordt verwacht.

Vierde lid
Het vierde lid over het gebruik van een meetinstrument is facultatief. Neem dit lid op als uw gemeente tijdens het eerste gesprek een meetinstrument gebruikt. Neem dan ook de definitie van ‘meetinstrument’ in artikel 1 op.

Een meetinstrument kan helpen om de situatie en ondersteuningsbehoefte van de inwoner gestructureerd in beeld te brengen. Het gebruik vraagt om een instrument dat geschikt is voor de doelgroep, deskundige medewerkers en een zorgvuldige verwerking van persoonsgegevens. Leg vooraf vast hoe de uitkomsten worden betrokken bij het vaststellen van de hulpvraag en het bepalen van het aanbod. Het instrument ondersteunt het gesprek en de professionele beoordeling.

De verwijzing naar een systematische intake binnen dit lid is eveneens facultatief. Neem deze verwijzing op als uw gemeente deze werkwijze toepast. Neem dan ook de definitie van ‘systematische intake’ in artikel 1 op en de bijbehorende verwijzing binnen de definitie van ‘plan van aanpak’.

Het gebruik van een meetinstrument tijdens het eerste gesprek betekent niet automatisch dat dit ook bij evaluaties wordt gebruikt. Maak die keuze afzonderlijk bij de artikelen 7 en 9.

Opmaak
Als het vierde lid niet wordt overgenomen, blijven de eerste drie leden genummerd en blijft de stijl ‘OP_Lid’ behouden.

Als alleen de facultatieve verwijzing naar de systematische intake wordt weggelaten, blijft de overige tekst van het vierde lid staan.

Artikel 4. Beschikking

Vul het artikelnummer en de citeertitel van de gemeentelijke Verordening beslistermijn schuldhulpverlening in. Neem daarnaast de beslistermijn over die in deze verordening is vastgesteld.

Opmaak
Artikel 4 bestaat uit één ongenummerde bepaling. Na het invullen en verwijderen van de instructies behoudt de tekst de stijl ‘Standaard,Alinea’.

Artikel 5
De brede toegang sluit aan bij de elementen van de basisdienstverlening schuldhulpverlening. Daarbij wordt uitgegaan van een laagdrempelige toegang tot ondersteuning, ook voor inwoners met financiële zorgen die nog geen problematische schulden hebben. Gemeenten kunnen zelf bepalen hoe zij deze preventieve inzet binnen hun lokale aanbod vormgeven.

Opmaak
Artikel 5 bestaat uit twee genummerde leden, elk met drie geletterde onderdelen (a, b en c). De nummering van de leden, de lettering van de onderdelen en de stijl ‘OP_Lid’ blijven behouden.

Artikel 6. Weigering

Eerste lid, onderdelen a en b
Vul bij beide weigeringsgronden een termijn in. De genoemde termijn van zes maanden is een voorbeeld. De gemeente kan voor de twee gronden verschillende termijnen kiezen. Een kortere termijn bevordert de toegankelijkheid van schuldhulpverlening. Een langere termijn biedt meer ruimte om recent eerder gebruik of fraude bij de beoordeling te betrekken, maar kan de toegang tot ondersteuning langer beperken.

Onderbouw daarom waarom de gekozen termijnen passend zijn.

Opmaak
Na het invullen van de termijnen worden de invulinstructies en voorbeelden verwijderd. De nummering van de leden en de lettering van de onderdelen blijven behouden, evenals de stijl ‘OP_Lid’.

Artikel 7. Inhoud plan van aanpak

Derde lid
Maak een keuze hoe vaak het plan van aanpak wordt geëvalueerd. Het model biedt twee opties: regelmatig, maar in ieder geval bij een wijziging van de leefsituatie, of in ieder geval elke door de gemeente in te vullen periode. Het genoemde aantal van zes maanden is een voorbeeld.

De eerste optie biedt ruimte om de evaluatiemomenten af te stemmen op de situatie van de cliënt. Dit vraagt om werkafspraken over wat onder ‘regelmatig’ wordt verstaan en hoe veranderingen in de leefsituatie worden gesignaleerd. De tweede optie biedt een vaste evaluatiecyclus en maakt de planning en bewaking eenvoudiger. Ook bij deze optie kan een verandering in de situatie aanleiding zijn om eerder te evalueren.

Derde lid, tweede zin
De bepaling over het gebruik van een meetinstrument bij de evaluatie is facultatief. Neem deze zin op als uw gemeente hiervoor een meetinstrument gebruikt. Neem dan ook de definitie van ‘meetinstrument’ in artikel 1 op.

Opmaak
Verwijder na het maken van de keuze de niet-gekozen optie en de invulinstructies. Als de facultatieve tweede zin niet wordt overgenomen, blijft de eerste zin van het derde lid staan. De nummering van de leden en de stijl ‘OP_Lid’ blijven behouden.

Artikel 8. Aanbod schuldhulpverlening

Eerste lid
Het aanbod rond het voorkomen van schulden sluit aan bij de elementen van de basisdienstverlening schuldhulpverlening. Daarbij wordt uitgegaan van een laagdrempelige toegang tot ondersteuning, ook voor inwoners met financiële zorgen die nog geen problematische schulden hebben. Gemeenten kunnen zelf bepalen hoe zij deze preventieve inzet binnen hun lokale aanbod vormgeven.

Tweede lid
Het is belangrijk dat de beleidsregels inzicht geven in het aanbod van de diensten en producten die in het kader van schuldhulpverlening kunnen worden aangeboden. De opsomming van vormen van schuldhulpverlening in het model bevat verschillende mogelijkheden die als voorbeeld zijn opgenomen. Stem deze opsomming af op het aanbod dat uw gemeente kan inzetten. *Vierde lid*
Het model hanteert een saneringskrediet als uitgangspunt bij het aanbieden van een schuldregeling in lijn met de elementen basisdienstverlening. Dit lid en het in het tweede lid onder d gegeven voorbeeld kunnen uiteraard alleen worden opgenomen op het moment dat uw gemeente dit product ook daadwerkelijk aan kan bieden.

Vijfde lid
Het vijfde lid over de uitwerking van begeleiding in een begeleidingsplan is facultatief. Neem dit lid op als uw gemeente artikel 9 over het begeleidingsplan overneemt. Neem dan ook de definitie van ‘begeleidingsplan’ in artikel 1 op en controleer de verwijzingen in artikel 13.
Een afzonderlijk begeleidingsplan biedt ruimte om de uitvoering van de toegekende begeleiding nader uit te werken.

Opmaak
Verwijder bij het tweede lid de voorbeeldmarkering en pas zo nodig de lettering en interpunctie van de opsomming aan. Als slechts één onderdeel overblijft, vervallen de lettering en de dubbele punt en wordt het onderdeel verwerkt in een lopende zin die eindigt met een punt.
Als het vijfde lid niet wordt overgenomen, blijven de eerste vier leden genummerd. De stijl ‘OP_Lid’ blijft behouden.

Artikel 9. Begeleidingsplan

Artikel 9 is facultatief. Neem dit artikel op als uw gemeente de uitvoering van de toegekende begeleiding uitwerkt in een afzonderlijk begeleidingsplan. Neem dan ook de definitie van ‘begeleidingsplan’ in artikel 1 en de bijbehorende verwijzing in artikel 8 op. Controleer daarnaast de verwijzingen in artikel 13.

Een afzonderlijk begeleidingsplan biedt ruimte om samen met de inwoner concrete uitvoeringsafspraken te maken. Het is een van de onderdelen van de elementen basisdienstverlening.

Als artikel 9 niet wordt overgenomen, vervallen de bijbehorende definitie en verwijzing in artikel 8. Pas ook de verwijzingen in artikel 13 aan. Zorg dat de uitvoering en evaluatie van de begeleiding dan voldoende in het plan van aanpak worden uitgewerkt.

Als artikel 9 geheel wordt weggelaten, pas dan de nummering van de volgende artikelen en alle kruisverwijzingen daarop aan.

Tweede lid, tweede zin
Het gebruik van een meetinstrument bij de evaluatie van het begeleidingsplan is facultatief. Neem deze zin op als uw gemeente hiervoor een meetinstrument gebruikt. Neem dan ook de definitie van ‘meetinstrument’ in artikel 1 op.

Een meetinstrument kan helpen om de voortgang van de begeleiding inzichtelijk te maken. Dit vraagt om een geschikt instrument en afspraken over de toepassing en beoordeling van de uitkomsten. Stem het gebruik af op de keuzes bij artikel 3 en artikel 7, zodat intake en evaluaties op elkaar aansluiten en dubbele metingen worden voorkomen.

Opmaak
Als alleen de facultatieve tweede zin van het tweede lid wordt weggelaten, blijven beide leden genummerd en blijft de stijl ‘OP_Lid’ behouden.

Artikel 10. Verplichtingen

Eerste lid
Het eerste lid over de wettelijke inlichtingen- en medewerkingsplicht is facultatief en herhaalt de artikelen 6 en 7 van de wet. Hoewel het ongebruikelijk is om hogere regelgeving in beleidsregels te herhalen, is dit lid op verzoek van de uitvoering toch opgenomen om inwoners duidelijkheid te bieden over deze verplichtingen en de periode waarin zij gelden. Het weglaten van dit lid verandert niets aan de toepasselijkheid van de wettelijke verplichtingen.

Opmaak
Als het facultatieve eerste lid niet wordt overgenomen, worden het tweede en derde lid vernummerd tot het eerste en tweede lid. De stijl ‘OP_Lid’ blijft behouden.

Artikel 11. Registratie bij Bureau Kredietregistratie

Artikel 11 is facultatief. Het opnemen ervan maakt voor inwoners en medewerkers duidelijk wanneer registratie plaatsvindt en hoe het college de voortzetting daarvan beoordeelt. Het weglaten van dit artikel laat de toepasselijke regels voor registratie en verwerking van persoonsgegevens onverlet.

Als artikel 11 geheel wordt weggelaten, pas dan de nummering van de volgende artikelen en eventuele kruisverwijzingen daarop aan.

Tweede lid
De genoemde termijn van zes maanden sluit aan bij de oproep van de VNG om bij schuldregelingen een registratietermijn van zes maanden na succesvolle afronding te hanteren. Gemeenten zijn hier niet wettelijk aan gebonden. De oproep van de VNG (VNG roept gemeenten op bewaartermijn schulden te verkorten | VNG) is een appèl op gemeenten. Gemeenten zijn, binnen het wettelijke kader, autonoom in hun besluitvorming. Wettelijk is geen bewaartermijn vastgesteld waardoor gemeenten juridisch de mogelijkheid hebben om de termijn zelf te bepalen. Echter, de VNG benadrukt het belang van een uniform beleid, omdat inconsistente en langdurige bewaartermijnen nadelig zijn voor de inwoners. Het model koppelt verwijdering aan een zorgvuldige belangenafweging en de individuele omstandigheden van de cliënt. De gekozen termijn leidt daarom niet automatisch tot verwijdering. Een kortere registratie kan belemmeringen

voor de cliënt na afronding van de schuldregeling beperken. Daartegenover staat het belang van registratie bij het voorkomen van nieuwe financiële problemen. Om die reden is de belangenafweging expliciet opgenomen.

Opmaak
Als het artikel wordt opgenomen, verwijder dan de facultatieve markering en de voorbeeldmarkeringen bij de gekozen termijn. De nummering van beide leden en de stijl 'OP_Lid' blijven behouden.

Artikel 12. Begeleiding bij wettelijke schuldsanering

Artikel 12 is facultatief. Neem dit artikel op als uw gemeente begeleiding biedt bij de toelating tot de wettelijke schuldsanering natuurlijke personen (Wsnp) en gedurende dat traject. Deze begeleiding kan bijdragen aan een goede overgang naar de Wsnp en het voorkomen van uitval.

Als artikel 12 niet wordt overgenomen, pas dan de nummering van de volgende artikelen en eventuele kruisverwijzingen daarop aan.

Opmaak
Als het artikel wordt opgenomen, verwijder dan de facultatieve markering. Het artikel bestaat uit één ongenummerde bepaling met de stijl 'Standaard,Alinea'.

Hoofdstuk 5. [Volgen en] nazorg

De woorden 'volgen en' in het hoofdstukopschrift zijn facultatief. Neem deze op als uw gemeente de facultatieve bepalingen over de periode van volgen in artikel 13 overneemt. Als deze bepalingen niet worden opgenomen, luidt het hoofdstukopschrift 'Hoofdstuk 5. Nazorg'.

Artikel 13. Periode van [volgen en] nazorg

Tweede lid
De verwijzing naar het begeleidingsplan is facultatief. Neem deze verwijzing op als uw gemeente artikel 9 over het begeleidingsplan overneemt. Als uw gemeente geen afzonderlijk begeleidingsplan gebruikt, blijft alleen de verwijzing naar het plan van aanpak staan.

Ook de tekst over de overgang naar een periode van volgen is facultatief. Neem deze tekst op als de gemeente de ondersteuning eerst laat overgaan in volgen en daarna in nazorg. Neem dan ook de bijbehorende bepalingen in de volgende leden op en voeg 'volgen en' toe aan het hoofdstukopschrift en het opschrift van artikel 13.

Derde tot en met vijfde lid
De bepalingen over volgen zijn facultatief en vormen samen een uitwerking van deze fase. Volgen biedt ruimte om te beoordelen of de cliënt de bereikte resultaten zelfstandig kan vasthouden en of aanvullende ondersteuning nodig is. Dit kan helpen om terugval tijdig te herkennen.

Het model laat ruimte om de duur en ondersteuning af te stemmen op de cliënt.

Stem de evaluatie af op artikel 7 en, als dat wordt opgenomen, artikel 9.

Het vijfde lid verwijst bij terugval naar het begeleidingsplan. Als uw gemeente wel een periode van volgen opneemt, maar geen afzonderlijk begeleidingsplan gebruikt, pas deze verwijzing dan aan naar het plan van aanpak.

Als de periode van volgen niet wordt opgenomen, vervallen het derde tot en met het vijfde lid en de bijbehorende tekst in het tweede lid. Verwijder dan ook ‘volgen en’ uit het hoofdstukopschrift en het opschrift van artikel 13.

Opmaak
De eerste twee leden blijven genummerd en behouden de stijl ‘OP_Lid’ als het derde tot en met het vijfde lid niet worden overgenomen.

Als alleen de verwijzing naar het begeleidingsplan in het tweede lid wordt weggelaten, blijven de nummering en de stijl van dat lid behouden.

Artikel 14. Beëindiging schuldhulpverlening

Tweede lid
Het tweede lid is facultatief. Neem dit lid op als uw gemeente bij een vroegsignaal binnen zes maanden na de beëindigingsbeschikking contact opneemt met de inwoner en onderzoekt welke hulp nodig is. Deze werkwijze sluit aan bij het element van de basisdienstverlening over contact bij terugval.

Opmaak
Als het tweede lid niet wordt overgenomen, vervalt de nummering van het eerste lid. Vervang de stijl ‘OP_Lid’ van de resterende tekst door ‘Standaard,Alinea’.

Artikel 15. Voortijdige beëindiging schuldhulpverlening

Eerste lid onderdeel c
De bepaling over gedrag tegenover personen die de schuldhulpverlening uitvoeren is facultatief. Neem dit onderdeel op als uw gemeente deze omstandigheid uitdrukkelijk als grond voor voortijdige beëindiging wil opnemen. Neem dan ook de verwijzing naar onderdeel c in het tweede lid op.

Opmaak bij het weglaten van onderdeel c
Als onderdeel c niet wordt overgenomen, vervalt ook de verwijzing ‘of c’ in het tweede lid. De lettering van de onderdelen a en b en de nummering van de leden blijven behouden. Controleer de interpunctie aan het einde van de opsomming.

Artikel 16. Intrekking oude beleidsregels en overgangsrecht

Eerste lid
Vul de citeertitel in van de beleidsregels die worden ingetrokken. Controleer welke bestaande beleidsregels moeten vervallen en of daarnaast aanvullende beleidsregels moeten worden ingetrokken.

Als uw gemeente nog geen beleidsregels voor schuldhulpverlening heeft, dan blijft dit artikel achterwege. Pas dan de nummering van de volgende artikelen en eventuele kruisverwijzingen aan.

Tweede lid
Vul ook hier de exacte citeertitel van de oude beleidsregels in. Het overgangsrecht beschermt inwoners voor wie toepassing van de oude beleidsregels gunstiger is bij beslissingen die vóór de inwerkingtreding zijn genomen.

Opmaak

Verwijder na het invullen van de citeertitel de invulinstructies. Als beide leden worden opgenomen, blijven de nummering en de stijl ‘OP_Lid’ behouden.

Artikel 17. Inwerkingtreding
Maak de keuze of de beleidsregels in werking treden op de dag na publicatie in het Gemeenteblad of op een concrete datum.

Opmaak
Verwijder de niet-gekozen optie en de keuze- en invulinstructies. Artikel 17 bestaat uit één ongenummerde bepaling met de stijl ‘Standaard,Alinea’.

Artikel 18. Citeertitel
Vul de naam van de gemeente en eventueel het jaartal in. Gebruik de citeertitel consequent in de aanhef, de titel van de beleidsregels en de bijbehorende besluitstukken.

Opmaak
Verwijder de invulinstructies. Artikel 18 bestaat uit één ongenummerde bepaling met de stijl ‘Standaard,Alinea’.

Ondertekening
Vul de datum in waarop het college de beleidsregels heeft vastgesteld. Dit is de datum van de collegevergadering, die kan verschillen van de datum van bekendmaking of inwerkingtreding.

Vul de namen van de burgemeester en de secretaris in en zorg voor ondertekening volgens de binnen uw gemeente geldende werkwijze. Verwijder de invulinstructie.

Bijlage 2: Model Beleidsregels schuldhulpverlening (nieuw model, november 2026)

Leeswijzer

Deze VNG modelbeleidsregels bieden verschillende mogelijkheden tot aanpassing aan de lokale situatie van een gemeente. Deze worden expliciet gemaakt door blokhaken en een korte instructie in blauw. Deze zijn ook eenvoudig te vinden door te zoeken (Ctrl+F) op een blokhaak ([) in de tekst.

- [invullen: …] of [invullen: iets] = door gemeente in te vullen, zie bijvoorbeeld artikel 1.
- [eventueel opnemen: iets] = facultatief, zie bijvoorbeeld artikel 1.
- [kies optie: iets OF iets] = door gemeente te kiezen, zie bijvoorbeeld artikel 7, derde lid.
- [(bijvoorbeeld: iets)] = een voorbeeld ter illustratie of uitleg voor gemeente, zie bijvoorbeeld artikel 6, eerste lid.
- Combinaties zijn ook mogelijk, zie bijvoorbeeld artikel 7, derde lid.

Het model is opgemaakt in de Word-importstijlen van KOOP. Het model kan hierdoor na aanpassing eenvoudig worden geüpload in DROP voor publicatie. Zie voor meer informatie: DROP | Decentrale Regelgeving en Officiële Publicaties | Voor overheden | KOOP Kennis- en exploitatiecentrum officiële overheidspublicaties.

Voorafgaand aan het aanbieden aan de gemeenteraad en het uploaden moeten de keuzes zijn gemaakt en moeten deze leeswijzer, de blauwe teksten en de kop- & voettekst zijn verwijderd.

Nadere uitleg en instructies zijn opgenomen in de implementatiehandleiding die hoort bij dit model.

Besluit van het college van burgemeester en wethouders [invullen: naam gemeente] tot vaststelling van de Beleidsregels schuldhulpverlening [invullen: naam gemeente en eventueel jaartal] (Beleidsregels schuldhulpverlening [invullen: naam gemeente en eventueel jaartal])

Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente [invullen: naam gemeente];
gelet op de artikel 3 van de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening en artikel 4:81 van de Algemene wet bestuursrecht;

besluit vast te stellen de volgende beleidsregels:

Beleidsregels schuldhulpverlening [invullen: naam gemeente en eventueel jaartal]

HOOFDSTUK 1. ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1. Definities

In deze beleidsregels wordt verstaan onder:

- aanvraag: verzoek om, of het accepteren van, een aanbod voor schuldhulpverlening als bedoeld in artikel 4, eerste lid, van de wet;
- [eventueel opnemen: begeleidingsplan: praktische uitwerking van de begeleidingsproducten die in het plan van aanpak zijn toegekend, waarin wordt beschreven hoe de begeleiding wordt uitgevoerd en geëvalueerd;]
- begeleidingsproducten: vormen van financiële begeleiding die worden ingezet om de financiële zelfredzaamheid te versterken door het vergroten van kennis, vaardigheden en

competenties, waaronder budgetcoaching, budgetbegeleiding, budgetbeheer, toeleiding naar beschermingsbewind en, zo nodig, flankerende hulp;
- college: college van burgemeester en wethouders van de gemeente [invullen: naam gemeente];
- leefgebieden: thema's die bij het bieden van schuldhulpverlening centraal staan: werk, inkomen, opleiding, spaargeld, schulden, wonen, gezin, gezondheid en sociaal netwerk;
- [eventueel opnemen: meetinstrument: middel dat een objectieve inschatting van de huidige situatie, kennis, vaardigheden en competenties van een inwoner geeft op de leefgebieden;]
- plan van aanpak: plan als bedoeld in artikel 4a, eerste lid, onder a, van de wet dat zich specifiek op de inwoner richt, waarin de hulpvraag staat zoals die aan de hand van het gesprek [eventueel opnemen: met gebruik van de systematische intake] is vastgesteld en dat het aanbod voor de schuldhulpverlening bevat;
- [eventueel opnemen: systematische intake: gestructureerde werkwijze voor het voeren van één of meer gesprekken na een aanvraag om een integraal beeld te krijgen van de situatie van de inwoner en om de hulpvraag van de inwoner vast te stellen;]
- wet: Wet gemeentelijke schuldhulpverlening.

HOOFDSTUK 2. AANVRAAG EN EERSTE GESPREK

Artikel 2. Aanvraag

Een aanvraag is vormvrij en kan zowel schriftelijk als mondeling [eventueel opnemen: bij het (stads)loket, digitaal of telefonisch] worden ingediend.

Artikel 3. Eerste gesprek

1. Na de aanvraag volgt het eerste gesprek, waarin het college na overleg met de inwoner de hulpvraag vaststelt en het college de inwoner informeert over het proces.
2. Tijdens het eerste gesprek informeert het college de inwoner in elk geval over:
   a. de wijze waarop het college de inwoner kan ontzorgen en ondersteunen bij financiële problemen en indien mogelijk schuldenvrij en financieel zelfredzaam kan maken;
   b. de verwerking van persoonsgegevens die noodzakelijk is voor de uitvoering van de schuldhulpverlening;
   c. de te verwachten doorlooptijd tussen:
      1°. het eerste gesprek en de beschikking over de toegang tot schuldhulpverlening;
      2°. de beschikking over de toegang tot schuldhulpverlening en het bereiken van het resultaat;
   d. het verloop van het verdere proces van schuldhulpverlening.
3. Als blijkt dat de inwoner een hulpvraag heeft waarvoor andere (niet-)gemeentelijke ondersteuning dan schuldhulpverlening nodig is en de inwoner deze ondersteuning wenst, wordt de inwoner toegeleid naar de afdeling binnen de gemeente of de externe organisatie die deze ondersteuning kan bieden.
4. [eventueel opnemen: Bij het eerste gesprek [eventueel opnemen: op basis van een systematische intake] maakt het college gebruik van een meetinstrument. Het college informeert de inwoner vooraf over het doel en werking van het meetinstrument en over de wijze waarop de uitkomsten worden betrokken bij het vaststellen van de hulpvraag en het aanbod voor schuldhulpverlening.]

HOOFDSTUK 3. BESLISSING OP DE AANVRAAG

Artikel 4. Beschikking

Het college geeft, overeenkomstig artikel [invullen: artikelnummer] van de [invullen: citeertitel Verordening beslistermijn schuldhulpverlening], binnen [invullen: termijn vastgesteld in de

Verordening beslistermijn schuldhulpverlening] weken na de dag van het eerste gesprek een beschikking af over de toegang tot schuldhulpverlening.

Artikel 5. Toegang

1. Het college geeft in ieder geval toegang tot schuldhulpverlening als:
   a. de inwoner is opgehouden met het betalen van schulden;
   b. redelijkerwijs te voorzien is dat de inwoner niet door kan gaan met het betalen van schulden; of
   c. de inwoner financiële zorgen heeft en ondersteuning nodig heeft om schulden te voorkomen.
2. Het college kan schuldhulpverlening bieden aan een persoon die geen inwoner van de gemeente is, als sprake is van bijzondere omstandigheden als bedoeld in artikel 3, vijfde lid, van de wet. Van dergelijke bijzondere omstandigheden is in ieder geval sprake als het college, na overleg met het college van de gemeente waar de persoon woont, vaststelt dat:
   a. een cliënt tijdens een lopend schuldhulpverleningstraject uit de gemeente verhuist en voortzetting van het traject door het college noodzakelijk is om onderbreking daarvan te voorkomen;
   b. een persoon in detentie verblijft of daaruit wordt ontslagen en schuldhulpverlening door het college noodzakelijk is voor de voorbereiding op de invrijheidstelling of voor de continuïteit van de hulpverlening daarna; of
   c. door andere omstandigheden schuldhulpverlening door het college van de gemeente waarvan de persoon inwoner is redelijkerwijs niet kan worden afgewacht of verlangd.

Artikel 6. Weigering

1. Het college weigert de toegang tot schuldhulpverlening als:
   a. de inwoner binnen [invullen: termijn (bijvoorbeeld: zes maanden)] voorafgaand aan de aanvraag eerder gebruik heeft gemaakt van schuldhulpverlening en de omstandigheden die tot beëindiging daarvan hebben geleid nog steeds aanwezig zijn;
   b. er sprake is van fraude als bedoeld in artikel 3, derde lid, van de wet en de aanvraag is ingediend binnen [invullen: termijn (bijvoorbeeld: zes maanden)] nadat de strafrechtelijke veroordeling of bestuurlijke sanctie onherroepelijk is geworden.
2. Het college weigert schuldhulpverlening op grond van het eerste lid uitsluitend als dit evenredig is, gelet op de aard en ernst van de omstandigheden, de mate van verwijtbaarheid, de persoonlijke omstandigheden van de inwoner en de gevolgen van de weigering.

HOOFDSTUK 4. PLAN VAN AANPAK EN UITVOERING

Artikel 7. Inhoud plan van aanpak

1. Het college stemt, na overleg met de cliënt, de schuldhulpverlening af op de persoonlijke omstandigheden, mogelijkheden en behoeften van de cliënt.
2. Het plan van aanpak bevat in ieder geval:
   a. de vastgestelde hulpvraag;
   b. het doel van de schuldhulpverlening;
   c. het aan de cliënt toegekende aanbod voor schuldhulpverlening, bedoeld in artikel 8;
   d. de verplichtingen die voor de cliënt gelden;
   e. de wijze waarop en het moment waarop de schuldhulpverlening wordt geëvalueerd;
   f. de wijze waarop nazorg onderdeel uitmaakt van de schuldhulpverlening;
   g. de beslagvrije voet, bedoeld in artikel 4a, vijfde lid, van de wet; en
   h. de afloscapaciteit, op basis van het vrij te laten bedrag.
3. Het plan van aanpak wordt [kies optie: regelmatig, maar in ieder geval bij een wijziging van de leefsituatie OF in ieder geval elke [invullen: aantal maanden (bijvoorbeeld: zes)] maanden]

geëvalueerd en waar nodig aangepast. [eventueel opnemen: Bij de evaluatie wordt gebruik gemaakt van een meetinstrument.]

Artikel 8. Aanbod schuldhulpverlening

1. Het aanbod voor schuldhulpverlening is gericht op het voorkomen, stabiliseren of het duurzaam oplossen van financiële problemen en schulden en, waar nodig, op het versterken van de financiële zelfredzaamheid van de cliënt door het bieden van begeleidingsproducten voor het vergroten van financiële kennis, vaardigheden en competenties.
2. Het aanbod voor schuldhulpverlening kan bestaan uit:
   a. [invullen: aanbod (bijvoorbeeld: het stabiliseren van de financiële situatie)];
   b. [invullen: aanbod (bijvoorbeeld: het treffen van een betalingsregeling)];
   c. [invullen: aanbod (bijvoorbeeld: een herfinanciering)];
   d. [invullen: aanbod (bijvoorbeeld: een saneringskrediet)];
   e. [invullen: aanbod (bijvoorbeeld: een schuldbemiddeling of een schuldregeling zonder afloscapaciteit)];
   f. [invullen: aanbod (bijvoorbeeld: één of meer begeleidingsproducten)]; of
   g. [invullen: aanbod (bijvoorbeeld: nazorg)].
3. Bij het bepalen van het aanbod voor schuldhulpverlening houdt het college in ieder geval rekening met:
   a. of er sprake is van een crisissituatie;
   b. de aard en de omvang van de schulden van de inwoner;
   c. de financiële situatie van de inwoner;
   d. de actuele situatie van de inwoner op de leefgebieden;
   e. de vaardigheden, kennis en competenties van de inwoner;
   f. de specifieke omstandigheden die samenhangen met de doelgroep waartoe de inwoner behoort; en
   g. eerder gebruik van schuldhulpverlening, een minnelijke schuldregeling of wettelijke schuldsanering natuurlijke personen.
4. Als het college een schuldregeling aanbiedt, is een saneringskrediet het uitgangspunt. Als een saneringskrediet voor de inwoner niet passend of uitvoerbaar is omdat er grote (inkomens)veranderingen verwacht worden, biedt het college een andere passende vorm van schuldregeling aan.
5. [eventueel opnemen: Als begeleiding onderdeel uitmaakt van het aanbod, werkt het college deze uit in een begeleidingsplan als bedoeld in artikel 9.]

[eventueel opnemen: Artikel 9. Begeleidingsplan

1. Als in het plan van aanpak een of meer begeleidingsproducten zijn toegekend, wordt samen met de inwoner een begeleidingsplan opgesteld. In het begeleidingsplan wordt uitgewerkt hoe de toegekende begeleiding wordt uitgevoerd. Daarbij wordt aandacht besteed aan onderwerpen zoals de beginsituatie, de doelen, de wijze en verwachte duur van de begeleiding, de rolverdeling en de evaluatiemomenten.
2. Het begeleidingsplan wordt regelmatig geëvalueerd en waar nodig aangepast. [eventueel opnemen: Bij de evaluatie wordt gebruik gemaakt van een meetinstrument.]]

Artikel 10. Verplichtingen

1. [eventueel opnemen: De inlichtingenplicht uit artikel 6 van de wet en de medewerkingsplicht uit artikel 7 van de wet gelden vanaf het moment waarop de cliënt tot de schuldhulpverlening wordt toegelaten tot het moment waarop de schuldhulpverlening eindigt.]
2. Het college verstaat onder de medewerking die redelijkerwijs nodig is voor de uitvoering van de schuldhulpverlening in elk geval:
   a. het nakomen van gemaakte afspraken en verplichtingen;
   b. het voorkomen van nieuwe schulden die de uitvoering van de schuldhulpverlening belemmeren;

c. het verlenen van medewerking die nodig is voor de afgesproken begeleiding;
d. het zorgen voor zoveel mogelijk afloscapaciteit en die ook gebruiken om schulden af te lossen; en
e. het volledig benutten van de arbeidscapaciteit om inkomsten te verwerven, het aanvaarden van passende arbeid of het proberen te verkrijgen van passende arbeid in de mate die redelijkerwijs van de inwoner gevraagd kan worden.

3. Het college geeft de inwoner in het eerste gesprek en in de beschikking uitleg over de verplichtingen die voor de inwoner gelden.

[Eventueel opnemen: Artikel 11. Registratie bij Bureau Kredietregistratie

1. Als voor problematische schulden een schuldregeling in de vorm van schuldbemiddeling, een saneringskrediet of een schuldregeling zonder afloscapaciteit tot stand komt, meldt het college deze bij het Bureau Krediet Registratie (BKR) voor registratie in het Centraal Krediet Informatiesysteem (CKI).
2. [invullen: aantal maanden (bijvoorbeeld: Zes)] maanden na de succesvolle afronding van de schuldregeling beoordeelt het college, op basis van een zorgvuldige belangenafweging en de individuele omstandigheden van de cliënt, of voortzetting van de registratie noodzakelijk en evenredig is. Als dat niet het geval is, verwijdert het college de registratie na deze [invullen: aantal maanden (bijvoorbeeld: zes)] maanden.

[Eventueel opnemen: Artikel 12. Begeleiding bij wettelijke schuldsanering

Het college begeleidt een inwoner met schulden die niet in aanmerking komt voor een minnelijke schuldregeling bij de toelating tot de wettelijke schuldsanering natuurlijke personen en gedurende dat schuldsaneringstraject.]

HOOFDSTUK 5. [eventueel opnemen: VOLGEN EN] NAZORG

Artikel 13. Periode van [eventueel opnemen: volgen en] nazorg

1. De aan de cliënt toegekende nazorg is onderdeel van het plan van aanpak.
2. Als uit de evaluatie blijkt dat alle doelen uit het plan van aanpak [eventueel opnemen: en het begeleidingsplan] behaald zijn, gaat de ondersteuning [eventueel opnemen: eerst over in een periode van volgen en daarna] over in nazorg.
3. [eventueel opnemen: De periode van volgen start als de cliënt voldoende kennis, vaardigheden en competenties heeft ontwikkeld om zelfstandig verder te kunnen. Tijdens deze periode wordt gevolgd of de cliënt de bereikte resultaten zelfstandig kan vasthouden en of aanvullende ondersteuning nodig is
4. Het college legt na overleg met de cliënt de duur van de periode van volgen en de ondersteuning tijdens deze periode vast.
5. Als de cliënt in de periode van volgen terugvalt, dan gaat het college in gesprek met de cliënt en wordt het [eventueel opnemen: begeleidingsplan en het] plan van aanpak waar nodig aangepast en verder uitgevoerd.]

HOOFDSTUK 6. BEËINDIGING SCHULDHULPVERLENING

Artikel 14. Beëindiging schuldhulpverlening

1. Nadat het plan van aanpak is uitgevoerd, beëindigt het college na overleg met de cliënt de schuldhulpverlening en geeft het college een beëindigingsbeschikking af.
2. [eventueel opnemen: Als er in een periode van zes maanden na de beëindigingsbeschikking een vroegsignaal binnenkomt, dan neemt het college contact met de inwoner op en wordt op basis van dat contact onderzocht welke hulp geboden wordt.]

Artikel 15. Voortijdige beëindiging schuldhulpverlening

1. Het college kan besluiten de schuldhulpverlening voortijdig te beëindigen als:
   a. de cliënt zelf om beëindiging van de schuldhulpverlening verzoekt;
   b. de cliënt een verplichting, zoals bedoeld in artikel 10, niet of onvoldoende nakomt en:
      1°. dit de cliënt kan worden verweten;
      2°. het college de cliënt een redelijke termijn heeft geboden om de verplichting alsnog na te komen en de cliënt daarvan geen gebruik heeft gemaakt of de verplichting binnen die termijn niet of onvoldoende is nagekomen; en
      3°. de tekortkoming de uitvoering of voortzetting van de schuldhulpverlening wezenlijk belemmert;
   c. [eventueel opnemen: de cliënt zich tegenover personen die de schuldhulpverlening uitvoeren zodanig gedraagt dat voortzetting van de schuldhulpverlening redelijkerwijs niet mogelijk is.]
2. Het college beëindigt de schuldhulpverlening op grond van het eerste lid, onder b [eventueel opnemen: of c], uitsluitend als beëindiging, gelet op de persoonlijke omstandigheden van de cliënt en de gevolgen van de beëindiging, noodzakelijk en evenredig is.
3. De schuldhulpverlening eindigt bij het overlijden van de cliënt.

HOOFDSTUK 7. SLOTBEPALINGEN

Artikel 16. Intrekking oude beleidsregels en overgangsrecht

1. De beleidsregels [invullen: citeertitel oude beleidsregels] worden ingetrokken.
2. De [invullen: citeertitel oude beleidsregels] blijven van toepassing op beslissingen die vóór de inwerkingtreding van deze beleidsregels zijn genomen voor zover deze gunstiger zijn voor de inwoner.

Artikel 17. Inwerkingtreding

[kies optie: Deze beleidsregels treden in werking op de dag na publicatie van het gemeenteblad waarin zij zijn geplaatst. OF Deze beleidsregels treden in werking op [invullen: datum inwerkingtreding].]

Artikel 18. Citeertitel

Deze beleidsregels worden aangehaald als Beleidsregels schuldhulpverlening [invullen: naam gemeente en eventueel jaartal].

Aldus vastgesteld in de vergadering van [invullen: datum].

De burgemeester,
De secretaris,

Toelichting bij het besluit van het college van burgemeester en wethouders [invullen: naam gemeente] tot vaststelling van de model beleidsregels schuldhulpverlening [invullen: naam gemeente en eventueel jaartal]

Algemeen

Inleiding
Schuldhulpverlening is een wettelijke taak van de gemeente volgens de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening (Wgs). Op grond van de Wgs moet de gemeenteraad een plan opstellen dat richting geeft aan de integrale schuldhulpverlening aan inwoners. In dit plan, [invullen: naam plan] staat op welke manier de gemeente schuldhulpverlening geeft aan inwoners en hoe de gemeente inwoners helpt om schulden te voorkomen. Het college heeft de taak om dit plan uit te voeren en schuldhulpverlening toegankelijk te maken voor haar inwoners, waarbij maatwerk en een integrale aanpak bij de schuldhulpverlening centraal staan.

Doel en effect
In deze beleidsregels wordt nader ingegaan op welke manier het aanbod voor de schuldhulpverlening tot stand komt en hoe het college inwoners helpt om schulden te voorkomen. Verder is geregeld hoe een inwoner een aanvraag voor schuldhulpverlening kan indienen en hoe het proces er dan uitziet. In de beleidsregels wordt aangegeven uit welke onderdelen schuldhulpverlening kan bestaan en hoe de schuldhulpverlening wordt beëindigd.

Uit het integrale karakter van schuldhulpverlening volgt dat de schuldhulpverlening niet alleen gericht moet zijn op de financiële problemen van een inwoner, maar ook op de omstandigheden die hier mee samenhangen. Gedacht kan worden aan psychosociale factoren, relatieproblemen, gezondheidsproblemen, verslaving of de woon- of gezinssituatie. De schuldhulpverlening is hiermee ook gericht op de verschillende oorzaken die ten grondslag kunnen liggen aan het ontstaan van schulden. Gemeenten vervullen zodoende een regierol in het voorkomen en oplossen van (problematische) schulden bij inwoners. Het doel is ook dat een inwoner na de schuldhulpverlening financieel fit is en de kennis, vaardigheden en competenties heeft om financieel in balans te blijven.

Verhouding tot andere regelgeving
Bij de toepassing van deze beleidsregels houdt het college rekening met de individuele omstandigheden van de inwoner. Als toepassing van een beleidsregel wegens bijzondere omstandigheden onevenredige gevolgen heeft, wijkt het college daarvan af overeenkomstig artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht.

VNG-modelbeleidsregels
Bij het opstellen van deze beleidsregels is gebruik gemaakt van de VNG Model Beleidsregels schuldhulpverlening. [eventueel opnemen: In afwijking van het VNG-model zijn bij de artikelen [invullen: …] eigen keuzes gemaakt, die beter aansluiten bij de situatie van de [invullen: naam gemeente].

Artikelsgewijs
Enkel die bepalingen die verdere toelichting behoeven, worden hieronder nader toegelicht.

Artikel 1. Definities
In dit artikel zijn de begrippen omschreven die worden gebruikt in deze beleidsregels. In de definities is aangesloten bij de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening (Wgs) en de handreiking ‘Begeleiding’ | VNG.

Begeleidingsproducten

Bij schuldhulpverlening gaat het niet alleen om het bieden van een oplossing voor de schulden. Het gaat er ook om dat de inwoner trots en financieel fit wordt en met vertrouwen de toekomst tegemoet gaat. Omdat inwoners met schulden vaak ook te maken hebben met achterliggende problemen op verschillende leefgebieden, richt de schuldhulpverlening zich ook op de omstandigheden die het voorkomen, stabiliseren of duurzaam oplossen van de financiële problemen kunnen belemmeren.

In het plan van aanpak wordt vastgelegd welke vormen van schuldhulpverlening, waaronder begeleidingsproducten, het college in het kader van de schuldhulpverlening toekent. [eventueel opnemen: Als een of meer begeleidingsproducten onderdeel zijn van het toegekende aanbod, wordt de uitvoering daarvan praktisch uitgewerkt in het begeleidingsplan. Daarin wordt bijvoorbeeld beschreven aan welke doelen wordt gewerkt, welke activiteiten worden uitgevoerd en hoe de voortgang wordt gevolgd en geëvalueerd. Het begeleidingsplan is daarmee een praktische uitwerking van het plan van aanpak en bevat geen zelfstandige toekenning van vormen van schuldhulpverlening of begeleidingsproducten.]

De begeleiding bestaat in de eerste plaats uit financiële begeleiding. Afhankelijk van de wijze waarop de gemeente de schuldhulpverlening voor een individuele cliënt heeft georganiseerd, kan deze begeleiding worden geboden door de schuldhulpverlener, een budgetbegeleider, een klantbegeleider of een andere uitvoerende professional. De financiële begeleiding kan bijvoorbeeld gericht zijn op het op orde brengen van het inkomen, waaronder het aanvragen van inkomensondersteunende voorzieningen, het verbeteren van financiële kennis en vaardigheden (budgetbegeleiding), het verbeteren van financieel gedrag (budgetcoaching) en het (tijdelijk) beheren van de financiën door middel van budgetbeheer. Ook het toeleiden naar beschermingsbewind kan onderdeel zijn van de financiële begeleiding.

Uit het eerste gesprek of tijdens het begeleidingstraject kan blijken dat problemen op andere leefgebieden het voorkomen of duurzaam oplossen van de financiële problemen belemmeren. In dat geval kan het voor het bereiken van de doelen van de schuldhulpverlening nodig zijn om de inwoner toe te leiden naar passende flankerende hulp, zoals maatschappelijk werk, verslavingszorg of ambulante begeleiding. Deze hulp wordt niet vanuit de schuldhulpverlening zelf geboden, maar door de daarvoor verantwoordelijke gemeentelijke afdeling of een maatschappelijke partner. De schuldhulpverlening kan de benodigde inzet van deze hulp wel signaleren, bevorderen en waar nodig afstemmen met de cliënt en de betrokken hulpverlener.

Artikel 2. Aanvraag
Om te voorkomen dat inwoners met financiële zorgen of schulden – ongeacht de omvang daarvan - een drempel ervaren om schuldhulpverlening aan te vragen, is in dit artikel geregeld dat een aanvraag vormvrij kan worden gedaan. Het kenbaar maken [eventueel opnemen: via de website, email, de telefoon of het stadsloket] dat er behoefte is aan schuldhulpverlening is voldoende. Als een inwoner een aanbod voor schuldhulpverlening als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onder b, van de wet (via vroegsignalering van schulden) accepteert, dan wordt dat ook gezien als een aanvraag. Het aanmeldproces dat hierop volgt, is ook zoveel mogelijk laagdrempelig en gericht op het voorkomen van stress. Er wordt bijvoorbeeld geïnvesteerd in het contact en het opbouwen van vertrouwen, inwoners worden niet direct om papieren gevraagd en zij worden zo veel mogelijk ontzorgd. Dit voorkomt dat inwoners schuldhulpverlening niet willen of kunnen aanvragen of gaandeweg de aanvraag uitvallen. Deze laagdrempelige toegang met zo min mogelijk papierwerk en het ontwikkelen van de faciliteiten daarvoor sluit aan bij twee elementen van de ‘Basisdienstverlening Schuldhulpverlening’.

Artikel 3. Eerste gesprek
Na de aanvraag volgt het eerste gesprek. Artikel 4, tweede lid, van de Wgs bepaalt dat bij een bedreigende situatie binnen drie werkdagen een eerste gesprek plaatsvindt.

In dit gesprek wordt de hulpvraag van de inwoner vastgesteld. Het eerste gesprek kan uit meerdere gesprekken bestaan. Als verdere schuldhulpverlening nodig en passend is, volgt een besluit over de schuldhulpverlening en, bij toelating, een plan van aanpak. De inwoner kan tijdens het eerste gesprek ook aangeven af te zien van verdere schuldhulpverlening, bijvoorbeeld wanneer de hulpvraag met een eenmalig advies of een doorverwijzing naar vrij toegankelijke voorzieningen voldoende is beantwoord.

Tijdens het eerste gesprek wordt niet alleen gekeken naar de financiële situatie en de schulden, maar ook naar andere omstandigheden die van invloed kunnen zijn op het ontstaan, voortbestaan of oplossen van de financiële problemen. Ook wordt in beeld gebracht welke kennis, vaardigheden en competenties de inwoner al heeft, wat de inwoner zelf kan en op welke onderdelen ondersteuning nodig is.

[eventueel opnemen: ‘Systematisch’ betekent dat relevante onderwerpen volgens een gestructureerde, vaste en herkenbare werkwijze aan bod komen. Hierdoor ontstaat een breed beeld van de situatie van de inwoner, op basis waarvan de hulpvraag kan worden vastgesteld en kan worden bepaald welke vorm van ondersteuning nodig is.]

In artikel 3 is ook vastgelegd dat het college de inwoner tijdens het eerste gesprek informeert over het verloop van het proces. Dit betreft de inspanningen die het college doet om relevante informatie te verzamelen en te ordenen zodat het de inwoner kan ontzorgen en ondersteunen bij het krijgen van inzicht in de financiële situatie. Daarnaast informeert het college de inwoner over de persoonsgegevens die in verband met de schuldhulpverlening verwerkt worden en hoe de schuldhulpverlening er ongeveer uit gaat zien. Het gaat dan onder andere om de doelen, de mogelijkheden en de duur van de schuldhulpverlening inclusief nazorg.

Artikel 4. Beschikking
Nadat de hulpvraag is vastgesteld, wordt een beschikking afgegeven. De beschikking is het besluit of de inwoner toegang krijgt tot schuldhulpverlening. De inwoner krijgt een toegangsbeschikking of een afwijzingsbeschikking. Als schuldhulpverlening wordt toegekend, maakt het plan van aanpak onderdeel uit van de beschikking. Als de cliënt het niet eens is met de beschikking, kan deze daartegen op grond van de Algemene wet bestuursrecht bezwaar maken en vervolgens beroep instellen. In de beschikking wordt overeenkomstig de Awb vermeld op welke wijze en binnen welke termijn dit kan.

Artikel 5. Toegang
Het uitgangspunt is dat schuldhulpverlening laagdrempelig is en toegankelijk is voor iedere inwoner met schulden of financiële zorgen. Dit artikel verankert dat uitgangspunt. Het betekent dat inwoners, ongeacht de aard en omvang van hun schulden of financiële zorgen, ondersteuning kunnen krijgen en dat inwoners die om schuldhulpverlening vragen deze zoveel mogelijk krijgen. Na het eerste gesprek neemt het college een formeel besluit over de toegang tot schuldhulpverlening. Wanneer schuldhulpverlening wordt aangeboden, ontvangt de inwoner overeenkomstig artikel 4a van de wet een beschikking die het plan van aanpak bevat. In het plan van aanpak wordt vastgelegd welke schuldhulpverlening wordt aangeboden en welke afspraken daarbij gelden.

In het tweede lid zijn situaties opgenomen waarin sprake kan zijn van bijzondere omstandigheden op grond waarvan het college schuldhulpverlening kan bieden aan een persoon die geen inwoner van de gemeente is.

Artikel 6. Weigering
Inwoners zonder verblijfsstatus hebben geen toegang tot schuldhulpverlening. Dit is een absolute weigeringsgrond die is opgenomen in artikel 3, vierde lid, van de Wgs.

Artikel 3, tweede en derde lid, van de Wgs biedt het college de mogelijkheid om schuldhulpverlening in bepaalde gevallen te weigeren vanwege eerder gebruik van schuldhulpverlening of fraude. In dit artikel is uitgewerkt in welke gevallen het college van deze bevoegdheid gebruik maakt. Uit respectievelijk onderdeel a en b van het eerste lid volgt dat er voor een bepaalde periode een beroep kan worden gedaan op deze weigeringsgronden. Na het verstrijken van deze periode kan de weigeringsgrond niet worden ingeroepen om de toegang tot schuldhulpverlening te weigeren. Uit het tweede lid volgt dat het college in alle gevallen rekening houdt met de individuele situatie van de inwoner en kijkt of die situatie aanleiding geeft om af te wijken van het uitgangspunt om op basis van het eerste lid een beroep te doen op de weigeringsgrond.

Als het college besluit de toegang tot schuldhulpverlening te weigeren, ontvangt de inwoner een beschikking waarin de weigering en de redenen daarvoor zijn opgenomen.

Artikel 7. Inhoud plan van aanpak
Als het college schuldhulpverlening toekent, stelt het een plan van aanpak op dat onderdeel uitmaakt van de beschikking. Het plan van aanpak is toegesneden op de persoonlijke omstandigheden, mogelijkheden en behoeften van de cliënt en geeft een zo volledig mogelijk overzicht van de toegekende schuldhulpverlening.

In het plan van aanpak wordt onder meer vastgelegd welke begeleidingsproducten worden ingezet. [eventueel opnemen: De wijze waarop de begeleiding wordt uitgevoerd en de concrete begeleidingsdoelen worden uitgewerkt in het begeleidingsplan. Het begeleidingsplan vormt daarmee de praktische uitwerking van de begeleiding die in het plan van aanpak is toegekend.]

In het tweede lid is bepaald welke onderdelen in ieder geval in het plan van aanpak worden opgenomen. Het plan van aanpak bevat onder meer de vastgestelde hulpvraag, het doel van de schuldhulpverlening, het toegekende aanbod en de voor de cliënt geldende verplichtingen. Ook wordt vastgelegd op welke wijze en op welk moment de schuldhulpverlening wordt geëvalueerd. Verder moet de beslagvrije voet in acht genomen worden. Bij het vaststellen van die afloscapaciteit wordt uitgegaan van het ‘Vrij te laten bedrag’ (Vtlb) volgens de Recofa-Methode.

In het derde lid is vastgelegd dat het plan van aanpak [kies optie: regelmatig, maar in ieder geval bij een wijziging van de leefsituatie OF in ieder geval elke [invullen: aantal maanden (bijvoorbeeld: zes)] maanden] wordt geëvalueerd. [eventueel opnemen: Bij de evaluatie wordt een meetinstrument gebruikt.] De intensiteit en de frequentie waarmee wordt geëvalueerd zijn afhankelijk van de behoefte van de cliënt en diens situatie. Aanvullingen op- of aanpassingen in het plan van aanpak die gevolgen hebben voor het aanbod voor de schuldhulpverlening aan de cliënt, worden in een wijzigingsbeschikking opgenomen en zijn besluiten waartegen de inwoner in bezwaar en beroep kan gaan.

[eventueel opnemen: Wijzigingen in de praktische uitvoering van de begeleiding, zoals nieuwe subdoelen of een gewijzigde taakverdeling tussen hulpverleners, worden in het begeleidingsplan verwerkt.]

Overigens kan het plan van aanpak ook aanvankelijk op hoofdlijnen worden opgesteld en later worden aangevuld.

Artikel 8. Aanbod schuldhulpverlening
Het aanbod voor schuldhulpverlening is gericht op het stabiliseren, voorkomen of duurzaam oplossen van financiële problemen en schulden. Afhankelijk van de situatie van de cliënt kan het aanbod bestaan uit het stabiliseren van de financiële situatie of het treffen van een betalingsregeling, herfinanciering, saneringskrediet, schuldbemiddeling of een schuldregeling

zonder afloscapaciteit. Waar nodig maakt ook het versterken van de financiële zelfredzaamheid onderdeel uit van het aanbod.

Bij de keuze voor een vorm van schuldregeling geldt als uitgangspunt dat een betalingsregeling wordt aangeboden als de cliënt de volledige schuld in beginsel binnen 36 maanden kan aflossen. Ook kan herfinanciering worden aangeboden. Daarbij lost een kredietverstrekker de volledige schuldenlast in één keer af, waarna de inwoner het verstrekte krediet in termijnen terugbetaalt.

Als de volledige schuld niet binnen 36 maanden kan worden afgelost vindt er een schuldregeling plaats. Daarbij heeft een saneringskrediet conform het vierde lidde voorkeur. Bij een saneringskrediet doet een kredietverstrekker een betalingsaanbod aan de schuldeisers. Na aanvaarding daarvan wordt een deel van de schulden in één keer afgelost en wordt het resterende deel kwijtgescholden, tenzij dit wettelijk anders is geregeld. De cliënt betaalt het verstrekte krediet vervolgens binnen de overeengekomen termijn terug aan de kredietverstrekker. Als een saneringskrediet niet passend of uitvoerbaar is, kan schuldbemiddeling of een andere passende vorm van schuldregeling worden aangeboden. Bij schuldbemiddeling wordt gedurende de overeengekomen periode voor de aflossing van de schulden gespaard. Het gespaarde bedrag wordt periodiek aan de schuldeisers uitgekeerd. Na afloop van de overeengekomen periode wordt het resterende deel van de schulden kwijtgescholden, mits aan de voorwaarden is voldaan.
Een schuldregeling zonder afloscapaciteit kan worden aangeboden als het inkomen van de cliënt lager is dan het berekende vrij te laten bedrag.

Schuldhulpverlening gaat verder dan het bieden van een oplossing voor de schulden. Waar nodig maakt daarom ook het versterken van de financiële zelfredzaamheid onderdeel uit van het aanbod. Hiervoor kunnen een of meer begeleidingsproducten worden toegekend.

[eventueel opnemen: Deze worden overeenkomstig artikel 9 uitgewerkt in een begeleidingsplan.]

In het derde lid is geregeld welke factoren een rol spelen bij het bepalen van het precieze aanbod voor de schuldhulpverlening. Daarbij wordt onder andere rekening gehouden met de specifieke situatie of kenmerken van de inwoner, waaronder de specifieke doelgroep waartoe de inwoner behoort. Denk aan doelgroepen zoals jongeren, ondernemers, huisbezitters of inwoners met verschillende culturele achtergronden.

[eventueel opnemen: Artikel 9. Begeleidingsplan
Dit artikel introduceert het begeleidingsplan als praktische uitwerking van de hulp en begeleiding die in het plan van aanpak is toegekend. In het plan van aanpak staat welke begeleidingsproducten worden ingezet. In het begeleidingsplan wordt vervolgens beschreven hoe deze begeleiding wordt uitgevoerd, op welke leefgebieden en thema's zij zich richt en aan welke kennis, vaardigheden en competenties wordt gewerkt. Het begeleidingsplan bevat geen zelfstandig besluit over de aanspraak op of de omvang van de toegekende ondersteuning en is daarmee geen beschikking. Een wijziging van het begeleidingsplan leidt daarom niet tot een nieuw besluit in de zin van de Awb. Het begeleidingsplan kan worden opgesteld door de gemeente zelf of door de partij die namens de gemeente de begeleiding uitvoert.

Evalueren is een essentieel onderdeel van de begeleiding. Daarom is in het tweede lid beschreven dat de begeleiding regelmatig wordt geëvalueerd en zo nodig wordt aangepast. Inzet is dat na elk onderdeel van de begeleiding middels een evaluatie wordt bepaald wat het resultaat hiervan is geweest, welke kennis, vaardigheden en competenties zijn opgedaan en waar nog aan gewerkt moet worden. Aan de hand daarvan wordt bepaald of aanpassing van de begeleiding nodig is. Als uit de evaluatie blijkt dat andere of aanvullende begeleiding nodig is dan in het plan van aanpak is toegekend, kan dit aanleiding zijn om ook het plan van aanpak aan te passen. De frequentie en intensiteit van de evaluatie worden afgestemd op de behoeften en situatie van de inwoner. [eventueel opnemen: Door bij het evalueren gebruik te maken van hetzelfde

meetinstrument dat tijdens de systematische intake is gebruikt, kan de voortgang op een systematische en objectieve manier worden bijgehouden.]]

Artikel 10. Verplichtingen
[eventueel opnemen: Op grond van de wet is de cliënt aan wie het college schuldhulpverlening geeft verplicht om bepaalde inlichtingen te verstrekken en bepaalde medewerking te verlenen. Deze verplichtingen gelden vanaf het moment dat de cliënt is toegelaten tot de schuldhulpverlening. De cliënt moet zich aan de verplichtingen houden tot het moment dat de schuldhulpverlening eindigt. Het eerste lid bevat in dit opzicht geen andere of aanvullende eisen ten opzichte van de wet, maar verwijst slechts naar de wettelijke verplichtingen.]

Dit artikel bevat de invulling die het college aan de medewerkingsplicht geeft. Voorop staat dat het gaat om de medewerking die nodig is om schuldhulpverlening te laten slagen. Voor het vergroten van de afloscapaciteit geldt dat de cliënt er onder andere voor moet zorgen dat de cliënt werkt voor zover dat kan of voor zover mogelijk probeert om werk te krijgen, dat de inwoner beschikbaar vermogen inzet om schulden af te lossen en uitgaven zoveel mogelijk probeert te beperken.

[eventueel opnemen: Artikel 11. Registratie bij Bureau Kredietregistratie
In dit artikel is geregeld dat het college in geval van problematische schulden een schuldregeling in de vorm van schuldbemiddeling, een saneringskrediet of een schuldregeling zonder afloscapaciteit bij het BKR meldt, zodat deze in het CKI wordt geregistreerd. De registratie voorkomt dat cliënten nieuwe kredieten aangaan en de problematische schulden groter worden.

In het tweede lid is, conform de oproep van de VNG (VNG roept gemeenten op bewaartermijn schulden te verkorten | VNG), opgenomen dat het college zes maanden na de succesvolle afronding van de schuldregeling beoordeelt of voortzetting van de registratie nog noodzakelijk en evenredig is. Het college maakt daarbij een zorgvuldige belangenafweging op basis van de individuele omstandigheden van de cliënt. Het belang van de cliënt bij verwijdering van de registratie wordt afgewogen tegen het belang van het voorkomen van nieuwe problematische schulden. Als uit de belangenafweging blijkt dat voortzetting niet noodzakelijk en evenredig is, verwijdert het college de registratie.]

[eventueel opnemen: Artikel 12. Begeleiding bij wettelijke schuldsanering
Als een minnelijke schuldregeling niet mogelijk is, kan toelating tot de wettelijke schuldsaneringsregeling natuurlijke personen (Wsnp) nodig zijn om tot een oplossing voor de schulden te komen. Het enkele feit dat een minnelijke schuldregeling niet tot stand komt, betekent niet dat de begeleiding vanuit de schuldhulpverlening eindigt. Om de kansen op een geslaagde Wsnp te vergroten, is ook geregeld dat het college begeleiding biedt bij de aanvraag en het doorlopen van het wettelijke schuldsaneringstraject om zo uitval te voorkomen.]

Artikel 13. Periode [eventueel opnemen: van volgen en] nazorg
In het eerste lid is bepaald dat de toegekende nazorg onderdeel uitmaakt van het plan van aanpak. Nazorg is gericht op het bestendigen van de bereikte resultaten en het voorkomen van nieuwe financiële problemen of schulden.

Uit het tweede lid volgt dat de ondersteuning overgaat in nazorg als de doelen uit het plan van aanpak en, indien van toepassing, het begeleidingsplan zijn behaald. [eventueel opnemen: Als een periode van volgen wordt ingezet, gaat deze vooraf aan de nazorg.]

In artikel 3, tweede lid, is vastgelegd dat de cliënt tijdens het eerste gesprek wordt geïnformeerd over het verdere verloop van het schuldhulpverleningstraject. Daaronder vallen [de eventuele periode van volgen en] de nazorg.

[eventueel opnemen: De periode van volgen start als de cliënt overstapt naar meer zelfregie. Tijdens deze periode wordt gevolgd of de cliënt de bereikte resultaten zelfstandig kan vasthouden en of aanvullende ondersteuning nodig is. De cliënt krijgt daarmee meer ruimte om de financiën zelf te regelen, terwijl ondersteuning beschikbaar blijft.

Uit het vierde lid volgt dat het college samen met de cliënt de duur van de periode van volgen en de ondersteuning tijdens deze periode vastlegt. Hiermee wordt vooraf zoveel mogelijk duidelijkheid geboden over deze fase van het schuldhulpverleningstraject. Daarbij kan bijvoorbeeld aandacht worden besteed aan de inrichting van de betaalrekening, het voeren van de financiële administratie, de wijze waarop betalingen worden verricht en het omgaan met toekomstige financiële veranderingen.

In het vijfde lid is geregeld dat het college met de cliënt in gesprek gaat als de cliënt tijdens de periode van volgen terugvalt. Het college onderzoekt welke begeleiding nodig is en past het begeleidingsplan waar nodig aan. De begeleiding wordt vervolgens op basis van het aangepaste begeleidingsplan voortgezet.]

Artikel 14. Beëindiging schuldhulpverlening
De schuldhulpverlening kan op reguliere wijze eindigen of voortijdig worden beëindigd. In dit artikel is de reguliere beëindiging opgenomen. Van reguliere beëindiging is sprake als de toegekende schuldhulpverlening, waaronder de begeleiding en [eventueel opnemen: de periode van volgen en] nazorg, is afgerond. Het college bespreekt de voorgenomen beëindiging met de cliënt en stelt vast of de doelen uit het plan van aanpak zijn bereikt en of verdere ondersteuning vanuit de schuldhulpverlening nog nodig is. De beëindiging wordt overeenkomstig artikel 4a, zesde lid, van de wet vastgelegd in een beschikking.

[eventueel opnemen: Op grond van het tweede lid kan het college, als er een vroegsignaal binnenkomt binnen zes maanden na de beëindigingsbeschikking, contact opnemen met de inwoner. Dit wordt bij voorkeur door de laatst bekende professional gedaan.

Op basis van het contact wordt onderzocht welke hulp geboden wordt. Als er een niet vrij toegankelijke voorziening wordt aangeboden aan de inwoner, zal daarvoor wel weer een beschikking inclusief plan van aanpak (op hoofdlijnen) worden afgegeven.

Er is gekozen voor een periode van zes maanden omdat vaste lasten partners aangeven dat zij de meeste terugval zien in deze periode. Als een vroegsignaal wordt ontvangen voor een inwoner waarvan het traject zes maanden of korter is afgesloten, wordt de inwoner uitgenodigd voor een gesprek. Bij voorkeur bij de professional die de inwoner als laatste heeft begeleid. Dit is namelijk voor de inwoner een bekend gezicht en iemand die het dossier en verhaal al kent, in plaats van een onbekende professional vroegsignalering. Door vroegsignalen nog zes maanden te koppelen aan een afgesloten traject krijgt een gemeente ook informatie over het succes van begeleiding.]

Artikel 15. Voortijdige beëindiging schuldhulpverlening
De schuldhulpverlening kan ook voortijdig worden beëindigd. In dit artikel is verduidelijkt wanneer daar sprake van is. Dit kan in de eerste plaats op verzoek van de cliënt. Voortijdige beëindiging kan daarnaast aan de orde zijn als de cliënt een voor hem geldende verplichting niet of onvoldoende nakomt. Daarbij geldt dat de schuldhulpverlening niet kan worden beëindigd, voordat de inwoner een herstelltermijn heeft gekregen. Het is afhankelijk van de concrete verplichting, welke termijn daarbij als redelijk wordt gezien.

[eventueel opnemen: Verder kan de schuldhulpverlening voortijdig worden beëindigd als de inwoner zich zodanig gedraagt dat voortzetting van de schuldhulpverlening niet mogelijk is, bijvoorbeeld door een persoon die schuldhulpverlening geeft te beledigen of te intimideren. Het gedrag moet zodanig zijn dat veilige en verantwoorde voortzetting van de schuldhulpverlening

redelijkerwijs niet mogelijk is. Het college onderzoekt eerst of minder ingrijpende maatregelen mogelijk zijn, zoals een waarschuwing, veiligheidsafspraken, een andere contactvorm of begeleiding door een andere medewerker. Bij acute bedreiging of geweld kan onmiddellijk optreden noodzakelijk zijn.]

Voortijdige beëindiging wegens het niet nakomen van verplichtingen door [eventueel opnemen: of vanwege gedrag van] de cliënt is een ingrijpende maatregel. Het college beoordeelt daarom steeds of beëindiging, gelet op de persoonlijke omstandigheden van de inwoner en de gevolgen daarvan, noodzakelijk en evenredig is. De voortijdige beëindiging vindt plaats met een beëindigingsbeschikking waartegen bezwaar en vervolgens beroep openstaan.

Bij overlijden van de cliënt eindigt de schuldhulpverlening van rechtswege. Omdat de schuldhulpverlening persoonsgebonden is, wordt in dat geval geen beëindigingsbeschikking afgegeven.